

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. VI. Quale tempus eidem aptum sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

DE ORAT. MENTALI. 49

cunt interpret) vsus est, vt vultu te- *Lyranus*
cto, oculisque clausis, orationi in- *ibidem.*
ternæ mentalique quam faciebat, *Dionysius*
maiori attentione & affectu vaca- *Carth.*
ret. Hinc & sancti omnes, qui in mé-
tali se oratione exercuere, noctur-
nas semper tenebras cōlectati sunt,
aut interdiu loca secreta & clausa
adire, in quibus solares radij rerum
coelestium contemplationem mini-
mè impedirent. Propterea etiam D. *Collat 9.*
Antonius, referente Cassiano, cum *c. 30.*
totas noctes orando traduxisset, ad-
uentante luce, cum sole expostula-
bat, quòd lumine illo exteriori, quo
oculi corporei illustrabantur, in-
teriozem animæ contemplationem
impediret.

CAPVT VI.

*Quale tempus Orationi mentali ap-
tū eligendum sit?*

Loco recollecto & secreto
selecto, tempus item orationi
peragenda oportunū deli- *D Th in*
gendū est. Nam etsi omne tempus *1. Tim. 2.*
ad breues quasdam orationes emit- *lect. 1.*
tendas,
C

50 FRANC. ARIAS CAP. VI.
tendas, & animam ad Deum sustol-
lendam proprium sit; & omni hora
ac momento hoc modo Deum ani-
ma orare conari debeat; tamen ad
orationi mentali expressè & data
opera, & quidem proluxa & conti-
nuæ vacandum, omne tempus mini-
mè aptum est; sed aliquod idoneum
feligendum. Porro huic diui-
no exercitio maximè proprium

Bonauent. est, vt benè D. Bonauentura notat,
in spec. di- omne id spatium quod à noctis con-
scipli. c. 12. tincinio ad auroram vsque intercur-
rit. Qui potuerit, ex toto illo tem-
pore, horam in qua meditetur, deli-
gat; omnium autem illa est commo-
dissima, quæ auroram præcedit.
Hanc in rem opus est, & sobriè co-
medere, & ea cubitum hora conce-
dere, vt post sufficientem somnum
ante auroram surgere queat.

Si quando Deus sanctos suos vi-
sitare vult, & sua illis arcana com-
municare, vt plurimum noctis tem-
pus eligere solet. Hoc tempore A-
brahamum cōpellauit, dum filium
illum immolare iubet; Samuelem
quo-

VI. DE ORAT. MENTALI. 51

quoque, quando in templo sua illi
arcana reuelauit; Deiparam item (vt *Luc. x.*
cōmunior habet sententia) quando
Archangelum Gabrielem ad illam *Matth. 2.*
è cœlo destinauit; Iosephum item
eiusdem coniugem, cùm illi in AE- *Ibid.*
gyptum proficisci suasis; Magos de-
nique, dum eosdem monuit, ne ad
Herodem redirent. Has aliasque re-
uelationes interiores noctu ple-
rumque Deus immittere solet, vt *Ierem. 25.*
docet Ieremias. Certissimum id si-
gnum est, tempus hoc esse ad cum
Deo conuersandum, meditandum-
que cœlestia aptissimum. Tunc enim
anima, adiuuante caligine, in alto
noctis silentio, & omnium anima-
lium quiete, recollectior est, & in-
terioribus intentior. Atque ita se te-
statur Dauid, de nocte & summo
mane ad orandum & laudandum
Deum surrexisse. Idem se fecisse cō- *Psal. 118.*
fitemur Isaias: *Anima mea te desidera-*
uit de nocte, id est, De te cōtemplan- *Isai. 16.*
do, sancto amore ac desiderio tui
incendebatur. Ad hoc fidelē animā
adhortatur Ieremias: *Cōsurge lauda* *Thren. 2.*

C 2 in no-

in nocte, in principio vigiliarū: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini, tuasque illi necessitates representa, & ex toto corde tuo aduersus easdem remedium omni contentione deposce. At tamen tempus hoc maximè ad orationem mentalem idoneum sit, qui tamen certas ob causas hoc seligere sibi nō potuerit aliquas mane, aut circa vesperam horas capiat; & quo illa hora auroræ aut nocti instanti vicinior fuerit, eo & melior. quo enim erit matutiniior, eo mens futura liberior; quo etiam serior, eo tamen prandio meridiano impeditior.

Circa tempus hoc meditationis declarandum etiam, quantum temporis spatium singulis de Diuinis mysterijs meditationibus insumendum sit. In quo nulla certa præscribi regula potest, quæ omnibus communis sit; quod vnus maiorem alio ad sanctum hoc exercitium habeat oportunitatem & commoditatem. At distinguendo dico, eos quibus otium est, & optima corporis valetudo,

. VI.
: effun-
conspice-
cessifica-
de tuo
omni
amesti
ionem
tamen
sibi no
cave
la ho-
cinior
n erit
libe-
ainis
tionis
tem-
uinis
men-
scri-
com-
o alio
beat
tem,
ibus
ale-
do,

DE ORAT. MENTALI. 33
tudo, saltem vnam quotidie horam
sancto huic operi impendere debe-
re. Si verò exterioribus negotijs im-
pediti, horam integram insumere
nequeant, media saltem occupen-
tur.

Nam si sufficientem animum aut
tempus ad cibandam animam, ac
coelesti hoc alimento reficiendam
non habeant; paulùm tamen ex eo-
dem gustent oportet, ne incompa-
rabili hoc bono, quale est diuina
mysteria percipere, & clarè admo-
dum ac quietè eadem cognoscere, &
quanti sit redemptionis nostræ opus
momenti ritè debiteque perpende-
re, (qui verus meditationis fructus
est) omnino frustrentur. Insuper
notandum, illos, qui copiosius de
pretiosissimis sancti huius exercitij
fructibus participare, inque eiusdè
intima penetrare, & magna gratiæ
luce diuina mysteria videre volue-
rint, etiam plura præstare, nec satis
illis esse debere, vnam meditationi
quotidie horam, at interdum duas
aut tres etiam, impendere. Quæ licet

C 3 inter-

34 FRANC. ARIAS CAP. VI
interrumpi queant, vt aliquod in
ipsas tēpus intercurrat; ac si firmo
ri sint corpore, & gratiam à Deo
hoc acceperint, satius fuerit duabu
per diem iunctim horis attentè ho
rum mysteriorum meditationi va
care. Quoniam verò hoc minimè
ordinarium est, nisi fortè aliquibus
diebus & temporibus, hinc plures
ipsum magna cum facilitate execu
poterūt. Exēplis porro & experien
tia sanctorum virorum constat, cō
tinua hac & perseueranti oratione,
multa à Deo creatore beneficia bo
naq; orantibus concedi solere. *Vt. n.*
ij qui aquę venam quærentes terram
effodiunt, sæpe frustra sunt; qui si
paulò profundius effoderēt, & for
san tantum bis ligonem solo inde
rent, in copiosam aquæ dulcis &
lympidæ inciderent scaturiginem,
sed quod in medio defatigati opere
laborem interrumpant, omnem o
peram & oleum perdunt, nec aquam
quã quærebant reperiunt. Ita & plu
rimis sancto huic se exercitio danti
bus contingit, qui si diutius insigni
cum

DE ORAT. MENTALI. 55

cum constantia in eadem perseverarent, plura & suaviora diuinæ gratiæ dona reciperent; quæ, quod minimè perseveret, negare solet Deus. Boni quidem operis sui fructum & meritum, quod longè est amplissimum, non amittunt; at particularia nouæ lucis & roboris dona, & magis viuendum rerum diuinarum affectum, aliosque fauores, quibus anima renouatur, & in pietate omni-genaque virtute mirificè crescit, sæpenu-mero perdunt, quòd in orando diutiùs non perseverent. Nam vt sunt dona gratis à Deo dari, nullo hominis præcedente merito, solita, plerumque illa dabit ijs, qui maiori cum humilitate & cõtentione, diu-tiusque in oratione perseverauerint. Hinc Bernardus: Sæpius, in- *Serm 9. in*
quit, (vt norunt qui experti sunt) *Cantic.*
tepido & sicco corde ad orandum accedimus, in qua si contetiosè stu-diosèque persistamus, statim à diui-na gratia, quæ hic nobis infunditur, quæque pectus & animæ viscera, id est, intellectum & voluntatem, pie-

tate & caritate replet, visitamur.
 Quanti autem referat, & quantam
 utilitatem adferat, interdum diu-
 nus in meditatione perseverare, e-
 gregiè docet doctissimus Gerson,
 dicens: Longo tempore vno in lo-
 co fixus mane, orationem tuam cō-
 tinuans; vnaque hora transacta &
 aliam eidem impendere statue, di-
 uinæ gratiæ eleemosynā expectans,
 atque ita fiet vt vltima hora maio-
 rem sis fructum inde, quàm ex omni
 tempore præterito, collecturus. Si
 nec tunc postulata obtineas, non
 propterea cruciari, aut animum de-
 spondere, sed iusta cum patientia,
 humilia te, & confitere iustè tecum
 agi, & indignum te esse qui maiora
 bona recipias, ac tū hāc Deo mole-
 stiam, laborem & operam quam im-
 pendisti, offerro. Itaq; Deū tibi red-
 des beneuolum, illiusque miseri-
 cordiam & clementiam prouoca-
 cabis, vt quæ postulas, quæque magis
 tibi conueniunt, concedat.

Erunt fortè nonnulli, quibus cū
 Deus pulchritudinem, & pretium
 huius

p. 3. de
 mente cō-
 temp. c. 43

DE ORAT. MENTALI. 57

huius thesauri, qui in oratione mentali reperitur, declarare cœperit, satis non erit tempus quod orationi præscriptimus, sed diutius eidem vacare, quin & integras dare noctes volent. Hosce prudentium & huius exercitij peritorum confessoriorum iudicio remittimus: Erunt enim nonnulli, qui id ipsum magno cum fructu ac sine vlllo valetudinis detrimento facere poterunt. Alijs verò cum ob corporis animique indispositionem, tum ob muneris obligationem & occupationes, necesse erit, temporis aliquod spatium & piorum affectuum moderamē præscribere. Certum ergo est, si ad Dei gloriam & animarum salutem dirigere sincerè voluerint, & confessorio singula aperiendo, & sincere illi obediendo, Deum, quid potissimum faciendum fuerit, illius operâ, declaraturum.

C 5

CA-